

بِقَلْمَنْ

خسرو فانیان

پرستش الهه - مادر در ایران

= ۹ =

مقدمه

پرستش الهه - مادر یکی از ریشه‌دارترین اعتقادات مذهبی در طول حیات بشری می‌باشد که قدیم‌تر از ظهور خدایان متعدد و قبل از تجسم خدائی در مظاهر مذکور و پدر خدائی بوده و در نخستین هر احل تمدن بشری‌عنی دوران کهن سنگی گسترش یافته است.

بنظر میرسد که سنت پرستش این‌الله در ابتدا مستقل و بدون وابستگی به زوج دیگر و پدر - خدامرسوم بوده است و تنها در دوران نوین‌سنگی (Neolithic) می‌باشد که شواهدی از ظهور خدای جوان بعنوان همسر و در عین حال فرزند الهه - مادر وجود دارد. در همین دوره است که سنت پرستش عضو تناسلی مرد در جوار پرستش الهه - مادر، رایج شد که ریشه‌های این سنت نیز در تمدن کهن سنگی اروپا (Palaeolithic) وجود داشته و شواهد آن در نقوش دیواره غارها که نقش مردان بر هنرهای را باتأکید در عضو تناسلی آنان نشان می‌دهد، بچشم می‌خورد.^۱

۱ - «Prehistoric and Ancient art» Larousse

با ظهور زراعت و اشتغال بگله‌داری، نقش الهه - مادر بعنوان مجسم کننده مظاهر بارآوری و توالد مشخص تر گردیده و نه تنها در قلمرو طبیعت و زندگی طبیعی بلکه در حیطه مسائل زندگی انسان چون تولد و زندگی و مرگ، و نیز زندگی پس از مرگ بعنوان حمایت کننده و برآورنده نیازهای انسان پرستش میشد.

چنین بنظر میرسد که پرستش الهه مادر و تندیسه‌های کوچک اواز آسیای غربی و دشتهای روسیه جنوبی و دره دن (Don) در آغاز دوره فرهنگی اورینیاسین (Aurignacian) که در آن نواحی بعلت وفور تیغه‌های خاص (Gravette) بنام فرهنگ گراوتیان (Gravettipn) نامیده شده است - همراه با مهاجرت اقوامی آسیائی در اروپای مرکزی و شرقی اشاعه یافته است.^۲ این سنت که در حوالی دریای خزر همراه با تعددی طولانی عمیق وریشه دار گردیده بود، بعدها در امتداد سواحل مدیترانه برای هزاران سال باقی بود.^۳ نقش و تندیسه‌های الهه - مادر در ضمن حفریات و اکتشافات غارهای اقامتگاه انسان دوران کهن‌سنگی در فرانسه و در اسپانیا بکرات بدست آمده است. نقش زن عریانی در غار لوزل (Lausel) فرانسه که شاخی در دست دارد و به نوس‌لوزل معروف گردید از زمره این شواهد است که متعلق بدوران اورینیاسین میباشد.^۴

در جنوب غربی فرانسه در ناحیه براسمپوی (Brasempouy) در ضمن حفاری دوغار و کشف آثار هربوط به دوره اورینیاسین چند تندیسه کوچک از عاج ماموت بدست آمد که الهه - مادر را دروضع حاملگی نشان میداد.^۵

- ۲- E.O. James: «The cult of the Mother Goddess» 1959 London P. 13
- ۳- H. Obermaier: «Fossil Man in Spain», New York 1925, PP 117-122
- ۴- «Prehistoric and Ancient Art» (Larousse), P. 29
- ۵- M. Burkitt: «The Old Stone Age» 4. Edition, London 1963, Fig. 19-4

در اطریش در ناحیه ویلندرف (Willendorf) یکی از معروف‌ترین تنديسه‌های الهه - مادر بدست آمد که آنرا ونوس ویلندرف نامیدند. این تنديسه بسیار کوچک در حدود ۴ اینچ طول داشته و با اغراق بسیار در بر جستگی سینه‌ها و شکم و رانها پرداخته شده است.^۶ (شکل ۱) این قدیم‌ترین تنديسه الهه - مادر دستهایش را بر روی سینه‌ها قرارداده است.

تنديسه بسیار جالب دیگری هربوط به دوران کهن سنگی در مراویا (چکسلواکی) یافت شد که همانند تنديسه قبلی دستهایش را بزیر سینه‌های بسیار بزرگش گذاشته است. (شکل ۲) در ایتالیا در ضمن حفریات ناحیه‌ئی در کوههای آپنین ونوس دیگری بدون سر با سینه و شکم بر جسته و پاهای که بطرزی جالبدریک نقطه بهم ختم می‌شدند. بدست آمد و هربوط به همان دوران اورینیاسین در روسیه میانه از محل کستان کی Kostenki، از نواحی دره‌دن و از مالتا Malta در کناره‌های دریاچه با یکال تنديسه‌های متعددی از الهه - مادر عریان با همان وضع خاص سینه‌ها و شکم بدست آمد.

این تنديسه‌های متعدد که در یک حوزه وسیع جغرافیائی در فرهنگ‌های دوران پالئولیتیک جدید بدست آمده‌اند تماماً در خصوصیاتی باهم شبیه هستند و آن مبالغه و تأکید در بر جسته نشان دادن سینه‌ها و شکم و دستگاه تناسلی آنان می‌باشد که مبین وظایف باروری و توالد و اعتقاد به الهه در حیطه وظایف مادری اش می‌باشد.

پرسش الهه - مادر در دوران کهن سنگی همراه با هر اسم و شعائری بود که شواهدی از آن در ضمن حفریات قبور هربوط به آن دوران بدست آمده است. ظاهرآ صدفها پیوند خاصی با پرسش الهه داشتند و احتمالاً بعنوان طلس و تعویذ‌بکار میرفتند. در قبرهای دوران کهن سنگی جدید در ناحیه گریمالدی

۶— «Prehistoric and Ancient Art» Larousse, P. 17, Fig. 5
۷— M. Burkitt; Ibid, Fig. 18—2

هزاران عدد از این صدفهای دریائی همراه با آثار اسکلت انسانی Grimald بدست آمد.^۸ همچنان امکان دارد که این صدفها باشکل خاص خود مظهر دستگاه جنسی زن بوده و عنوان نشان توالد و بارآوری الهه – مادر و طلس مفراآنی و حاصلخیزی هورد توجه بوده‌اند.^۹

در یکی از غارهای اطراف لوزل و در غار دیگری بنام تروا فردر (Le Troi Freres) نقشی از مردان ماسکدار که گاهی نیز پوست حیوانات را بر تن دارند در حال رقص نقاشی شده‌اند که احتمالاً انسان دهنده جادوگر یا شامان قبیله بوده که باماسک و پوست جانوران خود را می‌آراستند و در طی مراسمی همراه با رقص‌های سمبلیک، شعائر هربوط به پرستش الهه مادر را انجام میدادند که بخصوص شامل جلب عنایت الهه در ازدواج جانوران و پیروزی در شکار بود.

الهه مادر در یونان: در تمام دوران نئولیتیک (نوین سنگی) الهه – مادر بعنوان قادر مطلق وزن خدای بزرگ در یونان پرستش می‌شد و تصور پدر- خدائی هنوز در ایده‌های مذهبی رسونخ نکرده بود. مظهر الهه در زمین، مادر شاه بود که در رأس سلطنت مادر – شاهی فرامین الهه – مادر را اجرا کرده و حافظ شعائر پرستش الهه بود (شکل ۳). هستیا Hestia الهه خانواده و نگهداری اجاق بقای خانواده حتی بعد از استقرار پدر – شاهی در رده نخستین الهگانی بود که یونانیان اولین قربانی خویش را برای او نذر می‌کردند، ماه و خورشید مظاہر مقدس الهه بودند و سه مرحله ماه (ماه نو - قرص کامل، هلال آخر) – سمبلیل دوره زندگی الهه – مادر (دوشیزه – بانو –

- ۸— Verneau: «Les Grottes de Grimaldi» Monaco Vol. XI 1906
PP. 23 F,
۹— J. W. Jackson: «Shells as Evidence of the Migration of Early Culture» Manchester 1917 PP. 138 F.
— E.O. James «The cult of....» P. 16.

زن سالخورده) بشمار رفته و دور سالیانه خورشید طلوع و غروب تو ادائی
بدنی اورا توجیه میکرد (بهار مظهر دوشیزگی - تابستان دوران باروری
و توالد، پائیز و زمستان نشان سالخوردگی و نازائی الهه بودند)

بدین ترتیب الهه - مادر عما لا در زندگی کیاهی و جانوری مجسم شده و
از این ارتباط با مادر - زمین یکسان میگردید که سه دوره سمبولیک زندگی
خویش را در دور فصول به ظهور میرسانید.

الهه بعدها در دور سه گانه دیگری نیز مجسم میگردید که عبارت بود
از دوشیزه آسمانی، بانوی زمینی، عجوزه جهان زیورین که به ترتیب به نامهای
سلن Selene آفرو دیت Aphrodite و هکات Hecate موسوم شده بود.

مادر - شاه که مظهر الهه - مادر بود سالیانه معشوقی از هیان مردان
قبيله برای خویش انتخاب میکرد که بعنوان شاه در تحت حمایت ملکه برای
یکسال بر تخت می نشست و در پایان سال بدستور ملکه برای جلب رضایت
الهه - مادر و طلب فراوانی و حاصلخیزی فربانی شده و خونش را بر مزارع و
درختان می پاشیدند و گوشت او توسط راهیه های معبد الهه خورده میشد.

در هزاره دوم قبل از میلاد تسلط اقوام هلنی بر آسیای صغیر و یونان با
سیستم حکومتی پدر شاهی از نفوذ الهه - مادر کاست. اینان بصورت گروههای
کوچک مسلحی از شبانان که خدایان سه گانه آریائی ایندرا، وروناآمیترا
را میپرستیدند در تosalی و یونان هر کسی جایگزین شده و بعنوان فرزندان
الهه پذیرفته شدند و نفوذ آنها اندک اندک سبب ایجاد یک روشن آریستو کراسی
نظمی بر اساس پدرشاهی در یونان و کرت گردید. ۱۰

بسیاری از اساطیر یونان در بردارنده اشارات سمبولیک از ورود اقدام
تازه و غلبه پدر شاهی بر مادر - شاهی میباشد: بلروفون ماده هیولا کیمرا
را میکشد و پرسئوس موفق به نابودی مدوسا یکی از سه خواهر

گور کن Gorgon میگردد و افسانه‌های متعدد دیگری که مربوط به اغوای الهگان توسط خدایان بوده و اشاره‌ئی است به ازدواج میان شاهان و رؤسای اقوام هلنی با کاهنه‌های معبد الهه.

پرستش الهه مادر در مدیترانه‌شرقی در کرت و قبرس نیز معمول بود نقش مارها، کبوتر و تیر دو تیغه از نشانه‌های الهه بود و خود وی گاهی ایستاده بر کوههای و گاهی بهمراه درخت مقدس نشان داده شده است. روی یک حلقه طلا در موزه اشمولین Ashmolean اکسفورد که از قبور میسنه‌نی بدست آمده نقش زنی که با احتمال قوی الهه - مادر میباشد در حالت تکیه بر یک کوزه بزرگ در کنار مردی حکاکی شده است مرد، که احتمالاً یکی از خدایان میباشد کمانی در یکدست و شیئی دیسک مانند در دست دیگر دارد.^{۱۱}

بر روی یک مهر متعلق به اوآخر دوران مینوئی که از میسنه‌نی یافت شد نقش دیگری از الهه در حالت خم شده با نقوش دیگری از جمله نقش یک شاخه درخت و نقش تکرار شده دیگری از الهه در حالت ایستاده و در حال چیدن میوه از شاخه‌ئی که توسط یک خدای جوان بسمت او دراز شده حکاکی شده است.^{۱۲}

در نقش دیگری بر روی یک حلقه طلا، زنی ساقه درختی را درستهایش گرفته و در طرف چپ او نقش زن دیگری با بالا تنه عریان و سینه‌های بر جسته پشت به درخت دیگری داده و دستهایش را بسوی زن سومی که او نیز عریان میباشد دراز کرده است که احتمالاً مضمون الهه مادر و رسیدن بهار را ایفا میکند.^{۱۳}

- ۱۱— E.O. James: «The cult...» P. 136.
— A. Evans: «The Palace of Minos» London 1928, Vol. II P. 842.
- ۱۲— A. Evans, Vol. 1 P. 161
- ۱۳— E.O. James: «The Cult....» P. 137
— M. Nilson: «The Minoan and Mycenaean Religion» P. 267

بر روی مهرهای که از معابد کنوسوس Knossos و کورنیا Cornia بدست آمد نقش الهه - مادر با شیرهای که پاسدارانش میباشند در کنار ستون مقدس که همان مظهر درخت مقدس میباشد، حکاکی شده بود و در بعضی نقوش نیز الهه - مادر بر بالای کوهی ایستاده است. در معبد کنوسوس در لایه مربوط به اوآخر دوران مینوئی دو مجسمه کوچک از الهه - مادر با سینه‌های عریان و نیم‌تاجی برسر در حالیکه ماری را بدست دارد یافت شد. نقش افعی در بسیاری از هوارد هماره الهه - مادر دیده میشود و یقیناً یکی از سمbole‌های الهه میباشد.^{۱۴}

در کورنیا نیز در معبدی که متعلق به الهه - مادر بود مجسمه کوچکی از الهه بدست آمد که بدور آن دو مار حلقه زده بودند علاوه بر آن چند مجسمه گلی کوچک از کبوتر و اشیائی که با نقش تبر دوسر تزئین شده بود (سمبول خدای جوان که پرستش او هماره پرستش الهه - مادر انجام میشد) هماره مجسمه الهه یافت شد.^{۱۵}

علاوه بر یونان و سواحل مدیترانه، شواهد پرستش الهه - مادر در بسیاری دیگر از نقاط اروپا نیز بدست آمده است، در شبه جزیره ایبریا Iberia تعداد بسیاری از این مجسمه‌های کوچک گلی که معرف الهه - مادر بود یافت شد که هر بوط به هزاره سوم ق - م میباشند.^{۱۶}

در بریتانیا و در فرانسه نقش الهه - مادر عریان که گردنبندهایی

۱۴— E.O. James: «The Cult...» P. 137

A. Evans; Vol. I. PP. 463—500

۱۵— B.E. Williams: «Cournia» Philadelphia 1908, P. 47

۱۶— E.O. James: «The Cult....» P. 141

—V.G. Child: «Dawn of European Civilization» 1930, PP. 13-15-84-95

بشكل هلال بر گردن دارد بروی تخته سنگهای بزرگ (Menhir) حکا کی شده‌اند.^{۱۷}

علاوه بر این نقش در آویسوری Avebury بریتانیا مجسمه‌های کوچک زن بهمراه فالوس‌های تراشیده شده از استخوان - و سنگ‌گچ بدست آمد، مجسمه‌ئی از یک زن آبستن نیز در حوالی نورفولک Norfolk یافت شد که باحتمال بسیار قوی همه این تمدنیه‌ها معرف الهه - مادر هستند.^{۱۸}

در بسیاری از مناطق دیگر اروپا که حفریات باستان‌شناسی کمتر موفق به یافتن آثار پرستش الهه - مادر شده است در میتولوزی آن اقوام میتوان شواهدی یافت . در اساطیر اقوام سلت ، الهه بزرگ Danu احتمالاً یاد آور پرستش الهه - مادر بوده و در بسیاری از هتون اساطیری این اقوام سایر خدایان ایرلند را تحت فرمان این الهه میدانند و نیز الهگان دیگر چون آنو Anu ، بریزیت و ماکا ، که پرستش و بزرگ‌گردانی شده‌اند آنان خاطره قدیم پرستش الهه - مادر را قبل از ورود اقوام سلت در ایرلند باز گوییکنند.^{۱۹}

در اساطیر اقوام توتون (اسکاندیناوی) فریگ Frigg الهه بزرگ و همسر او دین خدای خدا ایان نقش مهمی در مذهب آن اقوام داشت. قسمت اعظم اساطیر توتون متأثر از ریشه هند و اروپائی آن اقوام میباشد ولی جدائی طولانی آنها از اقوام هند و اروپائی شکل خاصی به اساطیر آنان داده است. نقش گاو ماده‌ای که از ذوب یخها بوجود آمده و بعد بالیسیدن یخها اولین انسان را بوجود آورد در اساطیر اقوام توتون میتواند اشاره‌ئی به تقدیس قدیمی الهه - مادر در اسکاندیناوی باشد .^{۲۰}

۱۷- E.O. James: P. 142

۱۸- S. Piggot: «The Neolithic Cultures of the British Isles» 1954
P. 88, Fig. 14-1, 410, P. 42

۱۹- «Larousse Mythology» London 1964, P. 235-239

۲۰- H. R. Ellis Davidson: «Gods and Myths of Northern Europe» 1964 London, P. 27

در آسیای غربی شواهد متعددی از پرستش الهه - مادر یافت شده است ، تندیسه‌های کوچک زن و پلاکهای بانقش الهه استارته از طبقه B تل بیت میرسیم (۹۲۰ - ۱۲۰۰ ق.م) در سوریه واژ مگیدو یافت شد .^{۲۱} در متون او گاریت اشارات متعدد به پرستش الهه - مادر و ازدواج مقدس الهه با خدای جوان ، وجود دارد . در این متون آنات بعنوان خواهر و همسر بعل و بنام بانوی کوهستان ذکر می‌شود . آنات رل مهمی در اساطیر او گاریت بازی کرده و وقتی بعل بدست موت Mot از میان رفت این الهه مانند ایشتار وایزیس ، در جستجوی بعل کوهها و سر زمینها را زیر پای نهاد و در فراق او سوگوار ماند .^{۲۲}

در یکی از تندیسه‌ها آنات با سینه‌های عریان و با تاج فراعنه مصر علیا مجسم شده و در تندیسه دیگری که آنات را با رامسس دوم نشان میدهد این الهه بعنوان هادر فرعون و بادوی آسمان معرفی می‌گردد که نمودار نفوذ این الهه در خارج از مرزهای سوریه قدیم ویکسان گردیدن وی با الهه استارته فینقی‌ها و هاثور Hathor مصریها در هزاره دوم ق.م می‌باشد .^{۲۳}

در فینقیه بزرگترین خدای شربیلوس الهه بود بنام بعلت Baalat که با دوشاخ بسالای سرش و صفحه‌ئی بین آن دو شاخ شباهت زیاد با هاثور الهه مصمری داشت .^{۲۴} همچنان تشابه زیادی میان بعلت و اشره Asherah الهه اسرائیل و آنات بود بعلت گاهی اوقات با نام استارته نیز در فینقیه پرستش

- ۲۱- E.O. James: «Myth and Ritual in the Ancient Near East» London 1958, P. 122
—J.B. Pritchard: «Palestinian Figurines», 1943, PP. 38 FF, 55 FF.
- ۲۲- E.O. James: «Myth....» P. 122
C.H. Gordon: «Ugaritic Literature» 1946 P. 25-32
- ۲۳- E.O. James: P. 123
A. Mriette: «Denderan» 1870 Vol I. P. 25 F.
- ۲۴- «Larousse Mythology» P. 73

میشد و الهه اشره در عهد عتیق بعنوان همسر بعل ذکر شده است^{۲۵} این الهه بعنوان بزرگترین الهه شهر تیر Tyr نیز هورد پرستش بود.^{۲۶}

در ترکیه در معبد سنگی یازیلیمکایا Yasilikaya نزدیک بغازکوی، الهه بزرگ پانتوون هیتی با نام هپاتو Hepatu سوار بر پلنگی نقش شده است که نیماتاجی بر سر دارد و همراه او خدا یان طوفان و جو نقش شده‌اند.

در حفریات کتل هویوک تندیسه‌های متعدد کوچکی یافت شد که الهه -

مادر را در شکل دوشیزه، مادر و سالخورده مجسم می‌کرد یکی از آنها الهه را در حالت نشسته با سینه‌های آویزان و دیگری الهه را در حالیکه دستهایش را بر شکم نهاده نشان میدهد این تندیسه‌ها مربوط به ۵۷۵ ق.م می‌باشند (طبقه دوم کتل هویوک)^{۲۷}

در طبقه ششم حصیلار (قر کیه) نیز شواهدی از پرستش الهه - مادر بود آمد این شواهد عبارتند از تندیسه‌های کوچک گلی از الهه در حالت نشسته، ایستاده، زانو زده و بچه در بغل و نیز نقشی که الهه را سوار بر پلنگ نشان میدهد.^{۲۸}

در سراسر بین‌النهرین کاوش‌های باستان‌شناسی راز پرستش الهه - مادر را در آن منطقه افشاء کرد در قبور تل سوان مربوط به آغاز دوران حسونا (هزاره پنجم ق.م) دو تندیسه کوچک سنگی از آلاهای با چشم‌های کار گذاشته شده یافت شد که هردو عریان بوده و یکی از آنها دستهایش را در پائین سینه حلقه کرده بود.^{۲۹}

۴ XX III - تورات - سفر شاهان - ۴

- ۲۶- E.O. James: «Myth and.....» P. 126
C. H. Gordon; P. 72
- ۲۷- J. Mellaart: «Earliest Civilization of the Near East» London 1965 P. 92 Figs. 70, 5-76
- ۲۸- J. Mellaart: P. 108, Fig. 94.
- ۲۹- Ibid, P. 64. Figs. 38—39

اشیائی که ظاهرأ بعنوان طلسم بکار هیرفته و از نقش دو چشم بزرگ بر روی پلاکهای کوچک مسطح تشکیل شده به تعداد هزاران عدد در معبدی در دره هابور متعلق به اوایل هزاره سوم ق.م بددست آمد یکی از این پلاکها با نقش دو چشم، نقش یک بز کوهی و یک پرنده تزئین شده بود که تعلق آنرا به الهه سومری نین‌هورسآگ Nin-Hur-Sag اثبات می‌کند.^{۳۰}

در هوصل در تپه ارپا کیه که قدیم ترین طبقه آن متعلق بدوران کلکولیتیک می‌باشد (هزاره چهارم ق.م) تندیسه‌های متعدد گلی بدون سر یافت شد که برخی مسطح و برخی بطور گرد ساخته شده‌اند ولی در همه آنها سینه‌ها آویزان و برجسته و باسن‌ها بزرگ نمایش داده شده‌اند. بسیاری از این تندیسه‌ها الهه را در حالت نشسته با پاهای باز شبیه به حالت زایمان نشان میدهند سوراخهایی که در بالای بعضی از این تندیسه‌ها وجود دارد، استفاده از آنها را بعنوان طلسم و گردن بندگوایی میدهد.^{۳۱}

این مجسمه‌ها که دال بر ارتباط مذهب الهه - مادر با سنت قدیم دوران کهن سنگی است در سراسر عراق شمالی در هزاره پنجم ق.م و مدت‌ها قبل از اینکه در مدیترانه شرقی رواج یابد گسترش داشته و تبرهای دوسر، کبوتر، سرگاو و مار باست پرستش الهه هربوط بوده‌اند.^{۳۲}

در تل حسونا نیز از طبقه چهارم این تپه تعدادی تندیسه الهه بددست آمد که شبیه یافته‌های ارپا کیه بودند همچنین در تپه گارا تزدیک نینوا در طبقات پائین از تندیسه‌های گلی کوچک که زنی احتمالا الهه را در حالت نشسته و در حالیکه سینه‌ها یش را دردست دارد، نشان میدهند، یافت شد.

-
- ۳۰— M.E.L. Mallowan: «Early Mesopotamia and Iran» London 1965 P. 48, Fig. 39
 - ۳۱— M. E. L. Mallowan: «Iraq» Vol. 11 pp. 79 FF.
 - ۳۲— E. O. James: «The Cult.....» P. 23

(شکل ۴-۵). در طبقه B گارا A مجسمه‌جالبی از زن عریان با سینه های برجسته که قسمت اندام تناسلی او با خطوط حکاکی نشان داده شده بدست آمد که تا حد زیادی فرم استیلیزه دارد.^{۳۳} در ضمن حفریات هاراپا و مهونجودارو (دره سنند) تندیسه‌های متعددی از الله - مادر با همان مشخصات سایر نقاط خاورمیانه یافت شد، در مهونجودارو این تندیسه‌های تقریباً از تمام لایه‌ها و طبقات بدست آمده است که عموماً عریان بوده و فقط پارچه‌هی بدور کمر پیچیده‌اند و با دستبند، گردبند، بازو بند و ساق بند تزئین شده‌اند.^{۳۴} (شکل ۶) هندوایسم در آن قسمت از زمینه‌های خویش که پرستش شیوا والله - مادر را در بردارد از تمدن قدیم هاراپا ریشه گرفته و سرچشمه اصلی این تمدن نیز باحتمال قوى در ایران بوده وقدیم ترین بنیان گزاران آن قبل از مهاجرت به شمال غربی هند از طریق بلوجستان، در ایران ساکن بوده‌اند.^{۳۵}

= ۷ =

ایران

کتابخانه مددکه فصلهای

چنانکه گفته شد اقوام آریائی پس از آغاز همهاجرت خود بسوی غرب، روش پدرشاهی خویش و بهمنه آن مذهب پدر - خدائی را در سر زمینه‌ای مفتوحه رواج دادند.

قبل از ورود اقوام آریائی به ایران و تقسیم آنان بگروههای مختلف، اقوام بومی ایرانی مانند ممل و اقوام همسایه خود مذهب مادر - خدائی داشته و در نواحی مختلف ایران پرستش الله - مادر را یافته بود.

- ۳۳- A. H. Tobler: «Excavation at Tepe Gawra » Philadelphia 1950, Vol. 11 pp. 163 F. Pl. IXXXI
- ۳۴- S. Piggot: «Prehistoric India» 1950, P. 105-127
- ۳۵- E. O. James, «Myth and.....» P. 134

اکتشافات باستان‌شناسی که در اوایل قرن نوزدهم و بعد از آن در ایران بعمل آمد، سبب گردید که بتدریج آگاهی‌های جالبی درباره چگونگی کنترل پرستش الهه - مادر بدست آید. اولین بار حفريات شوش بود که راز پرستش این الهه را در ایران افشاء کرد.

در حفريات چغازنبیل که آثار تمدن ايلامی در آن یافت گردید، شواهد متعددی از مذهب الهه بدست آمد روی تکه سفالی نقش بر جسته و عربانی از الهه - مادر در حالیکه دست‌ها را زیر سینه گرفته، کنده شده است.^{۳۶} (شکل ۷)

در طی کاوش‌های معبد نین - الی Ali. Nin و شیموت Shimut تکه‌های متعددی از تنیسه الهه - مادر یافت شد که متعلق به الهه نین - الی، (بانوی شهر) ^{۳۷} ویا الهه من زت Manzat می‌باشد. ^{۳۸} نام این الهه در استاد آزادی ذکر شده و مؤید قدمت پرستش الهه می‌باشد. در شوش نیز معبد او مورد تقدیس و احترام بسیار بوده و یکبار نیز شوتر و نهونه آنسرا تعمیر کرده و شاه هو تولدش - این شو شینا که دایائی بنام الهه تقدیم کرده است.^{۳۹}

چنین بنظر میرسد که من زت محبوب‌ترین الهه ايلامی بوده است آویزهای متعدد که بعنوان طلس بکار میرفته با تصویر الهه در روی آن بدست آمده و نام بسیاری از زنان ايلامی تر کیبی از نام الهه را به مراد داشته است که نشان میدهد مقام او در کانون خانواده بسیار مقدس بوده است.

تنیسه‌های الهه من زت از دوهزار ق.م در طبقات مختلف چغازنبیل از خاک‌بیرون آورده شد. در اواسط هزاره دوم ق.م دستهایش را بروی شکم

- ۳۶- Ghirshman: «Memoires de la Delagation Archeologique en Iran», Tome XXXIX Vol. 1 P1. LXXI 664
- ۳۷- Ghirshman Ibid Vol. II P. 18
- ۳۸- V. Scheil: Ibid, Tome, XI P. 61
- ۳۹- Ghirshman: Ibid P. 18
V. Scheil: Ibid P. 69

نهاده ولی در زمانهای جدیدتر سینه‌های عریانش را در دست گرفته است. گزارش‌های حفاری در این منطقه حاکی از آن است که بجز یک یسا دو مورد مجسمه الهه در قبور یافته شده و در ویرانه خانه‌ها نیز پندرت تندیسه الهه بدبست آمده است، که با توجه به نقش اساسی الهه در کانون خانواده و حمایت او از زنان، این امر کمی غیرعادی بنظر میرسد. اما تعداد بیشماری از این تندیسه‌ها در کوچه‌ها و خیابانهای شهر بدبست آمد که تمام‌اشکسته و ناقص هستند. پروفسور گیرشمن حدس می‌زند که زن‌های در دوران حاملگی مجسمه را نگاه داشته و بعد از زایمان آنها را به دور می‌انداخته‌اند.^{۴۰} تندیسه‌های کوچک بطول ۷-۶ سانتی‌متر همگی نیم‌شکسته و عربان از قسمت شرقی معبد ناپرا اتب نیز بدبست آمد.^{۴۱} از شواهد دیگر نقش بر جسته‌ای است که در ساری‌پل یافت شد در این نقش بر جسته آنوبانینی Anubanini فرمانروای لولوبی با الهه نین‌نی Ninni نقش شده است، و متن کتیبه آکادی ضمیمه آن از خدایان بر علیه دشمن یاری می‌طلبید.^{۴۲}

الله - مادر شوش در ضمن بنا نام کیریرشا Kirirsha و بعنوان الهه فراوانی و حاصل‌خیزی نیز پرستش می‌شد که در صفحات برزی لورستان باحالات مشخصه زایمان در حالی که زانوها را روی سینه جمع کرده و سینه‌هارا در دست گرفته، نقش شده است.^{۴۳}

در میان اشیاء هفرغی لورستان که میان ۷۰۰ تا ۸۰۰ ق-م تاریخ گزاری شده‌اند نقش الهه بصورت‌های مختلف و در اشیاء متعدد نقوش شده است. روی بسیاری از سن‌جاق‌ها که انتهای آن به صفحه بزرگ مدور ختم می‌شود سر الهه

۴۰— Ghirshman: *Ibid*, P. 19

۴۱— Ghirshman: *Ibid*, Fig. 6

۴۲— E. O. James: «The Cult of....» P. 94

۴۳— Ghirshman: «Iraq» 1954, PL. VIV

در هر کفر صفحه بطور تمام رخ نوش شده که احتمالاً نقش الهه - مادر اقوام آسیانی است که از آسیای صغیر تاوشش مورد پرستش بوده است.

در برخی از نقوش الهه در حال زایمان مجسم شده که سینه های خود را در دست گرفته و تصور می شود همان الهه کیریرشای ایلامی است که آئین او تاز مان پارتها ادامه یافته است. (شکل ۸) شکل ماهی و درخت انار در کنار برخی بشقابهای بر فرزی هظهر این الهه می باشد.^{۴۴}

در قسمت های دیگر غرب ایران از جمله در تپه گیان نهادند، تندیسه های الهه یافت شد این محل در سال ۱۹۳۱-۳۲ توسط کمندو و گیرشمن حفاری شد.^{۴۵} در میان آثار چندی از بقاوی ای شکسته چند مجسمه کوچک که اصولاً از نظر فرم و جنسیت مشخص نیستند اشیاء سالم تری بدست آمدند از جمله سر یک تندیسه کوچک از گل پخته که باحتمال قوى متعلق بیک زن می باشد. پشت سر صاف و بلکمانند است.

علاوه بر آن تکه ئی از تندیسه کوچک هر مری از زن عریان بدست آمد که بسیار طبیعی بوده و شکم و رانها بفرم کلاسیک و بسیار زیبائی ساخته شده است.

از گیان سوم تنها نمونه سالم الهه - مادر بدست آمد که اندامهای آن بار نگ قرهز نقاشی شده است تندیسه کاملاً عریان بوده و طبق قدیمترین واصلی ترین نمونه ها، دسته ایش را روی سینه نهاده است.^{۴۶} دوران طبقه سوم گیان توسط گیرشمن از ۲۵۰۰ تا ۱۸۰۰ ق.م تاریخ گزاری شده است. (شکل ۹)

در حفريات گیان تپه آذربایجان - غرب دریاچه رضائیه که قدیم ترین طبقه آن یکی از تمدن های دوران نوین سنگی ایران را در بردارد، فقط در دوران A

- ۴۴- گیرشمن: «ایران از آغاز ناسلام» ترجمه دکتر محمد معین ص ۹۱

- ۴۵- G. Contenau:, Ghirshman: «Fouilles du tepe Giyan», Paris 1935

- ۴۶- G. Contenau: «Ibid, Pl. VI-Fig. 5

که جدیدترین و آخرین طبقه تپه بوده و تمدن دوران آهن را در بردارد تندیسه کوچکی از زن بر هنر در حالت نشسته بددست آمد. دست و پا و سر تندیسه شکسته است و در روی سینه هایش سوراخی وجود دارد.^{۴۷}

در چند نقطه از غرب ایران که تا کنون کاوش های انجام گرفته گزارشی از کشف تندیسه های الهه ذکر نشده است در جنوب دریاچه رضائیه نواحی دینه خواه و حاجی فیروز محل اول توسط دایسون^{۴۸} و محل دوم توسط یونگ حفاری شد، فقط در قدیم ترین طبقه حاجی فیروز که به هزاره پنجم ق - م میرسد یک مجسمه کوچک زن از گل پخته سیاه یافت شد که ارتباط آن به الهه از آنجهت که فرم جزئیات تندیسه مشخص نیست، مشکوک بمنظوری آید.^{۴۹} در گزارش کاوش های حسن لوهم ذکری از پیدایش تندیسه عای الهه نیامده است.^{۵۰}

در شاه آباد غرب تپه چغا گاو آنه حفاری گردید که طبقات مکشوفه از قرن نهم تا هفتم ق.م را شامل میباشد در اینجا تندیسه کوچک سفالی از الهه بطول ۷ سانتیمتر بددست آمد. این تندیسه عرین بدون سربوده والهه دستها را روی شکم نهاده است.^{۵۱} (شکل ۱۰)

در نواحی کنگاور و در پشتکوه لرستان نیز در سال ۱۳۵۰ حفریاتی انجام گردید که همچنان در این مورد هم گزارشی از یافتن تندیسه های الهه نیست.^{۵۲}

۴۷— B. Brown: «Excavation in Azerbayejan» London, 1951, P. 159 PL. XIII

۴۸— مجله «باستانشناسی و هنر ایران» جلد دوم ۱۳۴۸ ص ۶۱

۴۹— مجله «باستانشناسی و هنر ایران» جلد دوم ص ۹۷

۵۰— آقایان علی حاکمی و محمود راد در «گزارش های باستانشناسی» جلد اول ۱۳۴۹

۵۱— آقای محمود گردوانی، مجله «باستانشناسی و هنر ایران» شماره ۸-۷ ۱۳۵۰ سال

۵۲— آقای سیف الله کامبیخش فرد، مجله «باستانشناسی و هنر ایران» شماره ششم

— لوئی واندبرگ، در همان شماره

هفتawan تپه در شمال غربی دریاچه رضائیه در سال ۱۹۶۸ توسط برنی
حفاری شد قدیم‌ترین طبقه‌این تپه به ۲۳۰۰ ق.م. میرسد و در اینجا نیز شواهدی
از الله یافت نشد.^{۵۳} وهیئت کنان‌دائی نیز که در گودین تپه کنگاور در سال
۱۹۶۵ حفریاتی انجام داد موفق به یافتن تندیسه‌های الله گردیده است.
قدیم‌ترین طبقه گودین تپه به ۵۵۰۰ ق.م. بالغ میگردد.

بطور کلی در منطقه خوزستان که هد پرورش تمدن ایلامی بوده است
بیش از سایر نقاط غرب ایران تندیسه‌های الله یافت شد و علاوه بر نقاطی که
ذکر گردید در معبد بزرگ مسجد سلیمان تندیسه‌های متعدد الله در حالی
که دستهایش را روی سینه نهاده است (شکل ۱۱) و نیز تندیسه دیگری در حالت
آبستنی بدست آمد.^{۵۴}

در حفریات هفت‌تپه نیز که توسط دکتر ذکهبان و در چند سال متولی
انجام گرفته و هنوز ادامه دارد شواهد زیادی از آئین الله ایلامی بدست آمد
که برخی از تندیسه‌ها از نظر فرم و دقت هنری که در آن بکار رفته در نوع
خود نادر میباشد.

در منطقه فارس و نواحی جنوبی ایران نیز کاوش‌های باستان‌شناسی فمایج
پرثمری ارائه دادند. از طبقات سوم و چهارم تل با کون قطعات شکسته متعدد
از نیم‌تنه عریان الله با سینه‌های کوچک که اغلب با نقش هندسی تزئین
شده است، بدست آمد این تندیسه‌ها نیز تقریباً همگی بدون سربودند.^{۵۵}
(شکل ۱۲) در گزارش حفریات تل نخودی که قدیم‌ترین دوره آن به دوره
کلکولیتیک (آغاز بکار بردن مس در صنایع، همراه با صنایع سنگی) میرسد^{۵۶}

۵۳— C. Burney: «Iran» Vol. VIII-X

۵۴— Chirshman: «Iran» X, 1972, PL. Xb-Vc

۵۵— A. Langsdorff; D. E. Mc Cown: «Tall-i-Bacun», Chicago 1942
PL. 6-7

۵۶— C. Eoff: «Iran» Vol. II-1964

و در شرح کاوش‌های لوئی واندنبیرگ در تپه‌های متعدد مرودشت فارس (تل جری-تل موشکی-تل هادی-تل رو بائی-تل گپ-تاج آباد-تل چهل برجی-تل سبز-تل گرگی)^{۵۷}، و نیز در شرح حفریات دروازه تپه فارس که در ۱۹۶۸ توسط دانشگاه هاروارد بعمل آمد^{۵۸} ذکری از یافتن تندیسه‌های الهه نیست.

در ضمن حفریات تپه یحیی در جنوب کرمان، در میان آثار متعلق به دوران نوسنگی (نئولیتیک) این تپه - طبقه D، دوران VI تندیسه کوچک سنگی از یک زن با تراش بسیار بدروی و سوراخهای در محل چشمها و دهان و میان سینه‌ها، بدست آمد سینه‌ها کوچک و آویزان تراشیده شده و دسته‌دار دو طرف کمر آویخته است استیل مقارن این مجسمه در تراش بدن بسیار جالب توجه میباشد. در محلی که تندیسه یافت شد تعداد زیادی ابزار از سنگ چخماق، استخوان و سنگ بدست آمد. احتمال می‌رود این محل انتباری بوده برای انباشتن مواد خوراکی و این تندیسه کوچک هم بعنوان هدیه و نذر در مقابل حفظ این مواد و یادگاری برای فراوانی، در آنجا گذاشته شده است.^{۵۹} آزمایش رادیو کربن-طبقه C دوران VII این تپه را در حدود ۱۴۰ + ۴۶۰ ق.م. مشخص کرده و بنابراین طبقه D اندکی قدیم‌تر از آن واقع می‌شود. (شکل ۱۳)

در گزارش حفریات تل ابلیس- هشتاد کیلومتری جنوب غربی کرمان که در سال ۱۹۶۶ توسط یک هیئت بین‌المللی حفاری گردید و از هزاره پنجم- ۶۰ ق.م. بعد را شامل است ذکری از یافتن تندیسه الهه بیان نیامده است.^{۶۰} در ضمن حفریات شهر سوخته واقع در ۰.۵ کیلومتری جنوب زابل که توسط باستانشناسان ایتالیائی در ۱۹۶۵ انجام گرفت تکه‌ئی از یک تندیسه بدون سر

^{۵۷}- لوئی واندنبیرگ در «گزارش‌های باستانشناسی» جلد دوم ۱۳۳۰

^{۵۸}- «Iran» Vol. VII, 1969

^{۵۹}- C. Lamberg; Karlovsky: «Excavation at Tepe Yahya, Iran» Progress Report, I 1970, PL. 43

^{۶۰}- «Iran» V

و دست و پا که فقط سینه های بر هنده ای را در برداشت، بدست آمد.^{۶۱} (شکل ۱۴)

در نقاط دیگری چون دهانه غلامان سیستان که آثار باستانی قرون پنجم و ششم ق. م را در بردارد،^{۶۲} و در گور بند دره گبری ۳۰ کیلومتری هیناب که برخی از قبور آن به هزاره اول ق. م میرسد^{۶۳}، و نیز در حفریات سیستان و بلوچستان^{۶۴}، تندیسه الهه بدست نیامده و یا اگر هم یافت شده است در گزارشها ذکری از آن نیست. در نواحی شمالی ایران شواهد از زندگانی از آئین الهه کشف شد. در تپه حصار دامغان نیم تنه یک زن در طبقه دوم قشر A یافت شد که سرتندیسه شکسته و قسمتی از بازوی چپ و یکی از سینه ها باقی مانده است. از حصار سوم یک مجسمه که شبیه زنی حامله است بدست آمد و این تنها مونه از این نوع میباشد که در حصار یافت شده است.^{۶۵}

در همان طبقات سوم قشرهای C و B تعدادی تندیسه کوچک زنانه از سنگ هر سفید واستخوان بدست آمد. یکی از آنها بفرم استیلایزه ساخته شده، گردن بیک رأس مثلثی شکل ختم میشود که در آن سه سوراخ برای آویزان کردن وجود دارد سینه ها بطور برجسته و نزدیک بهم تراشیده شده و سایر جزئیات بدن مشخص نیست. از این تندیسه یک نمونه دیگر نیز از استخوان یافت آمد.^{۶۶} (شکل ۱۵)

۶۱- دکتر M. Tosi در مجله «باستانشناسی و هنر ایران» شماره چهارم ۱۳۴۸

- ۶۲- U. Scerrato: «Excavation at Dahan-i-Gaulaman Seistan-Iran» First Report, 1966 Roma
- ۶۳- آقای غلامعلی شاملو: «گزارش حفریات گور بند» (آرشیو اداره باستانشناسی)
- ۶۴- آقای جهانگیر یاسی: ک «حفریات سیستان و بلوچستان» (آرشیو اداره باستانشناسی)
- ۶۵- E. F. Schmidt: «Excavation at Tepe Hissar-Damghan» Philadelphia, 1937 P. 186 PL. XLV.
- ۶۶- E. F. Schmidt: Ibid PL. XLVII

در قشر سوم طبقه ۳ حصار تنديسه های کوچک چندی از نقره و مس از مردان بدت آمد که دریک نمونه آن که مرد بر هنئی است . عضو جنسی مشخص میباشد .^{۶۷} دستها اغلب بطرف بالا بلند شده و یا در حالت دعا و نیاش روی سینه قرار گرفته است . در قبور با وجود اشیاء مختلف ، شیئی خاصی که بتوان آنرا با پرستش الهه - مادر مربوط دانست ، یافت نگردیده است .

کتابخانه مدرسه فرهنگ

طبقه اول تپه حصار تقریباً مقارن با دوران کلکولیتیک میباشد . در حصار دوم شواهد تمدن جدیدی بچشم میخورد که احتمالاً از شمال ایران و از ناحیه استپ های ترکمان به آنجا ارمغان آورده شده است . هر چند امکان دارد که خود استپ های ترکمان هم منشأ اصلی پخش این فرهنگ نباشد .^{۶۸}

در چند اثر ساختمانی که در قشر B طبقه سوم حصار حفاری شد ، فرورفتگی های بعنوان تزئین دردبوارها بفرم اندام تناسلی زن ایجاد کرده اند که شاید اهمیت مقام الهه را در خانواده بیان کرده و تمثیلی از بارآوری و توالد و حاصلخیزی است .

در تورنگ تپه ۱۲ کیلومتری استرآباد گران در ضمن حفریات سال ۱۹۳۱ تنديسه های متعدد گلای از الهه یافت شد که از ۱۸ تا ۲۶ ساعتی هتر طول داشتند طرز ساختن سر ابتدائی بوده ولی سایر قسمت های بدنه با هم هارت ساخته شده است (شکل ۱۶) یکی از این مجسمه ها در گوری نزدیک اسکلت انسان یافت شد و دستهای این تنديسه روی سینه ها قرار گرفته بود .^{۶۹} در

۶۷— E. F. Schmidt: Ibid

۶۸— E. F. Schmidt Ibid, P. 302

۶۹— F. R. Wulsin: «Excavation at Tureng—Tepe» Supplement to the Bulletin of the American Institute for Persian Art and Archaeology, Vol. 2, No. 1., 1932, PL. XV

چند نمونه دیگر دستهای تندیسه‌ها در امتداد شانه بطرفین گشوده شده است. علاوه بر این نمونه‌ها، چند فرم بسیار جالب و استیلیزه انسان که از سنگ تراشیده شده بدست آمد که مشابه آنها در شاه تپه هم یافت شد.^{۷۰} این تندیسه‌ها متعلق به دوران برنز این ناحیه میباشد و دوران‌های قدیمی تر هنوز گزارش نشده است. در شاه تپه گرگان یک پیکره ناقص گلی بطول ۸ سانتی‌متر بدون سر و دست و پا که بنظر می‌آید سینه هایش نیز کمده شده یافت شد و آنچه که باقیمانده کار زیمای آن مشخص است.^{۷۱} علاوه بر آن تندیسه سالم دیگری بدست آمد که الهه را در حالیکه دستهایش را روی سینه‌ها نهاده نشان میدهد. (شکل ۱۷)

از نمونه‌های سنگی تورنگ تپه در اینجا نیز یافت شد و شبیه این پیکره‌ها از تپه حصار، تپه گارا، نوذری والیشار نیز بدست آمده است باحتمال بسیار قوی این پیکره‌های سنگی بعنوان طلس و تعلویذ مورد استفاده قرار می‌گرفته و رابطه‌ئی با پرستش الهه - مادر داشته است. تمدن شاه تپه هر بوط به دوران کلکولیتیک بوده و به او اخر هزاره چهارم ق. م میرسد با توجه به اینکه تمدن تورنگ تپه به دوران برنز اسناد داده شده است آشکار می‌گردد که پرستش الهه - مادر و استفاده از پیکره‌های سنگی از ادوار قدیم تر این ناحیه سرچشم می‌گیرد.

کتابخانه مدرسه الهه

در تپه سیلک کاشان تندیسه‌های بسیار کوچکی از برنز بفرم الهه بدست آمد. این مجسمه‌ها عربیان بوده و دستهای را زیر سینه گذاشته بودند، تعدادی از این تندیسه‌ها در قبور زنان یافت شد و یک مجسمه کوچک بر نزدی مذکور نیز از قبریک هرد بدست آمد.^{۷۲}

- ۷۰— F. R. Wulsin: Ibid PL. XVII Fig. 3-4-5
- ۷۱— T. J. Arne: «Excavation at Shah Tepe Iran» Stockholm, 1965 P. 253, Fig. 527
- ۷۲— R. Ghirshman: «Fouilles de Sialk» Vol. II Paris, 1938, PL XXVII-LXXIII

اغلب این تمدیسه‌ها از رشته‌هائی مرکب از سنگ سفید و صدف آویزان شده بودند جالب توجه است که در قبور متعلق به انسان نئاندرتال در اروپا هم صدف با اجساد بیخاک سپرده شد. است.

این مجسمه‌ها از تپه B سیلک بدست آمده و بر طبق آژهایش های جمجمه شناسی مشخص شده است که مردم ساکن تپه B به نژادی متفاوت از نژاد قبلی تعلق دارند که از خصوصیات عمدۀ این اقوام تازه وارد پرورش و نگهداری اسب بوده است. نقش اسب و اسب بالدار بکرات بر روی سفالهای ساخته این اقوام دیده شده ولو از مرنزی هر بوط به اسب نیز به تعداد زیاد بدست آمده است. تمدن سیلک از تمدن‌های اوآخر دوران مرنز و اوایل دوران آهن است و گیرشمن شواهدی ارائه همدهد که دال بر ارتباط این تمدن و تمدن‌های دوران آهن قفقاز شمالی و رویه جنوبي میباشد.^{۷۳}

از حفریات خوروین واقع در حوالی قزوین آثار مشخصی از پرستش الهه بدست نیامده است. در یک آینه برقی بطول ۲۶ سانتی‌متر دسته آینه بصورت یک زن که دستهایش را بموازات سر بالا گرفته و آینه را نگاهداشته درست شده است.^{۷۴} این آینه شباهت زیاد به آینه‌های مرنزی لرستان کار اقوام سکائی دارد (شکل ۱۸-۱۹)، دو نمونه از ظروفی که بشکل گاو ساخته شده و بدنه‌ای مجوف دارد با سوراخهای که در سر آنها برای ریختن مایعات ایجاد شده میتواند دلیل رابطه‌ئی با پرستش الهه باشد بخصوص که این ظروف شبیه آنهاست که در معابد و برای اجرای مراسم مذهبی بکار میرفته است. خوروین نیز مقارن عصر مرنز بوده میان هزاره دوم و اول قبل از میلاد قرار میگیرد. از حفریات رودبار گیلان نیز از طبقات متعلق به هزاره اول ق.م چند

۷۳— R. Ghirshman Ibid P. 104

۷۴— L. Vanden Berghe: «La Necropole du Khurvin» Nederland, 1964 PL. XLVII-351

مجسمه الهه بدست آمده که در گزارش حفریات شرح بیشتری از آن نیامده است. ۷۵

در گزارش بسیاری از حفریات دیگر که تاکنون در ایران انجام شده ذکری از یافته مجسمه‌های الهه - مادر بعیان نیامده است و مشخص نیست که آیا واقعاً شواهدی از این گونه بدست نیامده‌اند یا حفاران در گزارش خویش این موضوع را مطرح نکرده‌اند برداشت ثانوی چندان هم نادرست نمیتواند باشد چون در طی مراجعات مکرری که به آرشیو اداره باستان‌شناسی دست داد مشاهده شد که بسیاری از حفاران ایرانی و خارجی اداره باستان‌شناسی بهمان گزارش مقدماتی خویش که اغلب از چند صفحه تجاوز نمیکند اکتفا کرده و تهیه یک گزارش کامل‌تر را به وقت مناسبتری که کمتر بدست آمده است موکول کرده‌اند. از شرح نتایج حفریاتی که در صفحات بیش‌بیان شد بهرحال این مسئله روشن میگردد که رسم پرستش الهه مربوط به ناحیه خاصی از ایران نبوده و در نواحی مختلف این سرزمین شیوع داشته است.

از همان قدیم‌ترین ادوار تمدن‌های ذیین سنگی این مذهب بدوى در ایران وجود داشته است: تپه‌ی جی و حاجی فیروزه رومنارک لازم برای اثبات این امر را فراهم می‌آورند و نشان میدهند که ورود اقوام تازه‌آنچنانکه در حصار دوم و سیلک B آثار آنان بدست آمده نقشی در اشاعه این مذهب در ایران نداشته و احتمالاً خود نیز تحت تأثیر هذهب‌بومی قرار گرفته‌اند. این مذهب تاورد اقوام آریائی به ایران و تشکیل سلسله‌های ایرانی ادامه یافت. آثار یافت شده در لرستان و مجسمه‌های برزی از الهه مادر متعلق به - اقوام سکائی که در قرون هشتم و هفتم ق.م در غرب ایران ساکن بودند، مؤید این نظر است. (شکل ۲۰)

با اشاعه مذهب زرتشت، پرستش الهه همچنان در مقامی دیگر ادامه

۷۵- آقای علی حاکمی «حفریات روبار ۱۳۴۳» (آرشیو اداره باستان‌شناسی)

یافت، مجسمه‌های مربوط به الهه متعلق بدوران ساسانی ازشوش بدست آمد که به پیروی از همان فرم قدیمی ساخته شده بودند.^{۷۶} (شکل ۲۱) احتمالاً آناهیتا همان الهه نافیا Nanaia ایلامی بوده که به مذهب زرتشت راه یافته و در مقام الهه فراوانی و آب و تجسم رودخانه‌زندگی- بخش پرستش شده است.

مجسمه آناهیتا بعنوان الهه آبها که از آسمانها برزهین نزول کرده و باعث فراوانی محصول و ازدیاد گله و رفاه زندگی بشر میگردید، بفرمان اردشیر دوم در شهرهای شوش، اکباتان، دمشق، بابل و نقاط دیگر، نصب گردیده و بنا نام (الله بزرگی که نام وی بانو است) پرستش هیشد.^{۷۷}

هر دوست مقام آناهیتا در نزد ایرانیان مانند الهه آنات اقوام سوریه، اشتار بابلی، کومانای هیتی (Comana) و آفرودیت یونانی میدادند.^{۷۸} یکسان گردیدن آناهیتا بالله‌های محلی سایر کشورهای آسیای صغیر درواقع از نتایج گسترش امپراتوری هخامنشی و اقدامات شاهان کشور گشای این سلسله بود از جمله در مصر بالله ختنا Kheta در کاپادوکیه و سیلیسیه بالله مادر (ما) همسان گردید و بنایه ذو شته استر ابو گروهی از زنان کاهنه بالنجام شعائر مربوط به فحشاء مقدس، از ملازمین معبد الهه در سیلیسیه و کاپادوکیه بودند.^{۷۹}

پرستش الهه آناهیتا تازمان ساسانیان نیز ادامه یافت و آثار معبدی متعلق به دوران این سلسله که برای الهه ساخته بودند در شهر استخر بدست آمد نقش بر جسته‌ئی در نقش رستم درسی شاه ساسانی را نشان میدهد که نشان

۷۶— R. De Macquenem «Memoires de la Mission...» Tome 25, 1934, P. 22 Fig. 65

۷۷— پندياد VIII ۱۶ يشت V

۷۸— Herodotus: I, 131, IV, 52

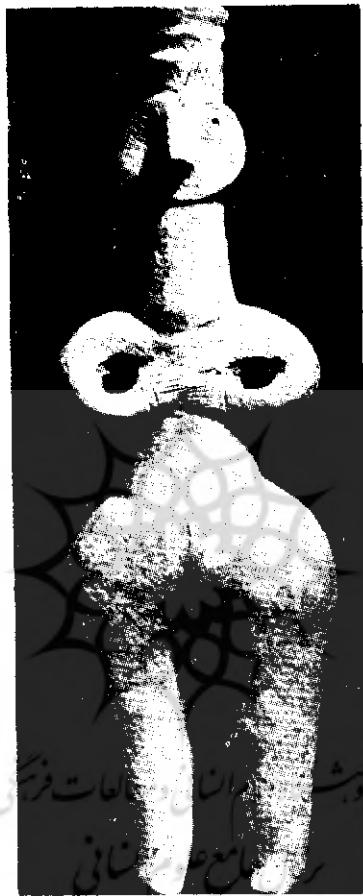
۷۹— Strabo XI 512, 532 XII 559, 537

سلطنت را از آناهیتا اخذ میکند و نقش بر جسته‌ای در طاق بستان خسرو دوم را در کنار اهورامزدا و آناهیتا نشان میدهد.^{۸۰}

چند تندیسه کوچک از مرد که در قشر سوم حصار ۳ و در تپه سیلک یافت شده نمیتواند ردپای ضعیفی در تحقیق راجع به وجود یک رسم مذهبی فالیک که بر اساس مقدس شمردن اعضاء جنسی مذکر بوده است - باشد. در سیلک یک تندیسه مرد دریکی از قبور یافت شد ، البته همانطور که در مقدمه شرح داده شد در بسیاری از تمدن‌های بدیعی مذهب فالیک در جوار پرستش الهه - مسادر وجود داشته است و در یونان باستان و در مصر قدیم این رسم بسیار شایع بود ولی در مورد وجود این سنت در ایران شواهد کافی در دست نیست و چند نمونه فوق نمیتواند در این تحقیق راه گشای مطمئنی بشمار آید نمونه بسیار جالب دیگری نیز در ضمن حفریات تپه مارلیک توسط دکتر عزت الله نگهبان بدست آمد. این نمونه بصورت دو ظرف مجوف از یک جفت مردوزن عربیان میباشد که حالت تجسم اعضاء مرد فرضیه وجود یک نوع رسم فالیک را تقویت میکند.^{۸۱} کاوش‌های باستان‌شناسی هنوز بطور کامل از دوران‌های کهن سنگی ایران بعمل نیامده و نسبت به ادوار جدید ، عصر پادشاهی میباشد شاید کاوش‌های آینده شواهد دیگری در اختیار ها قرار دهد تا بتوانیم منشاء وردپای سنت الهه را تا این دوران نیز تعقیب کنیم ، به حال بر اساس شواهد مدارک فعلی که وجود این مذهب را از دوران نوسنگی گواهی میدهد فرض اینکه ریشه‌های پرستش الهه در همان ادوار کهن سنگی ایران بارور شده میتواند بسیار نزدیک به واقعیت باشد و این فرضیه‌ای است که فقط کاوش‌های آینده جوابگوی آن خواهد بود.

۸۰ - A. U. Pope: «A Survey of Persian Art from Prehistory to the present» Vol. IV 1939 PL. 160 B.

۸۱ - دکتر عزت الله نگهبان گزارش مقدماتی حفریات مارلیک (جراغ علی تپه) ۱۳۴۴

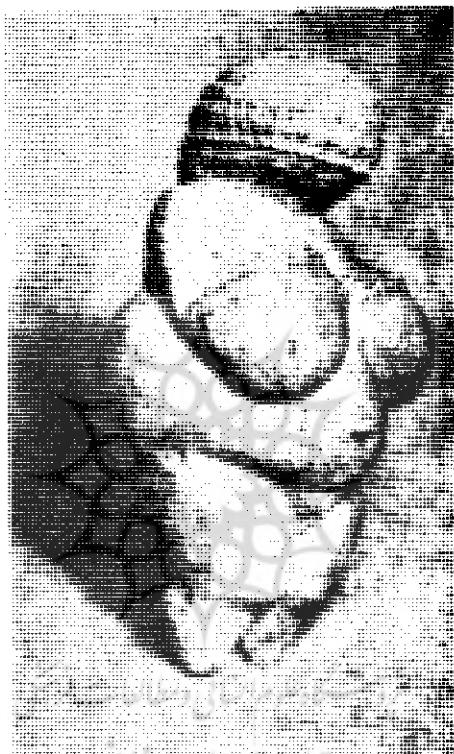

املش

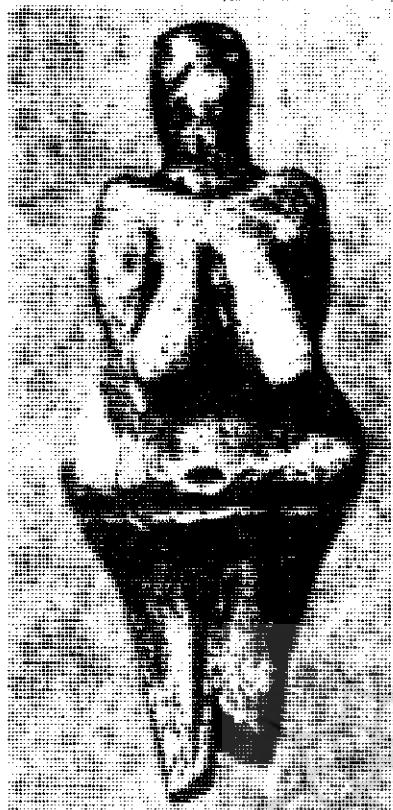
تندیسه المه - مادر

قرن هشتم - نهم قبل از میلاد

شکل ۱

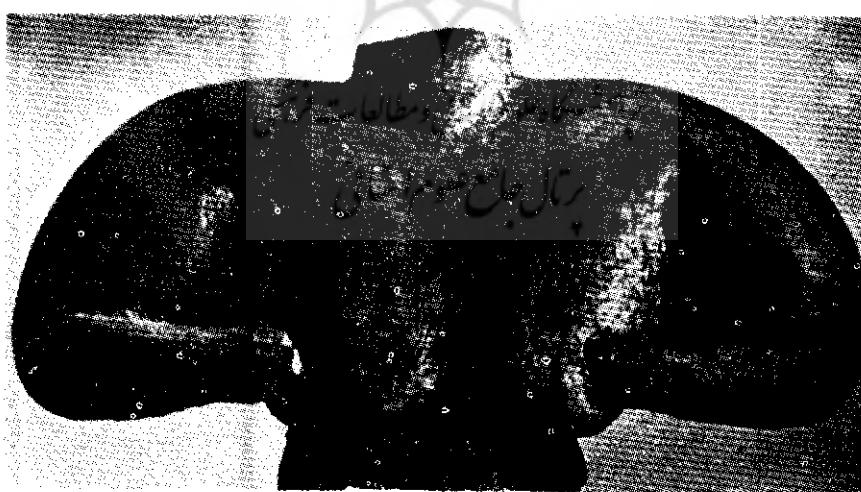

ونوس ویلندرف (اطریش)
دوران کهون سنگی - فرهنگ اووینیاسین .
سی تا چهل هزار قبل از میلاد

شکل ۲

دوران گهن سنجی ، فرهنگ اورینیاسین
سی تاچهل هزار قبل از میلاد
(موداویا ، چکسلواکی)

شکل ۳

ازه : دوران نوسنگی

شكل ٤

شكل ٥

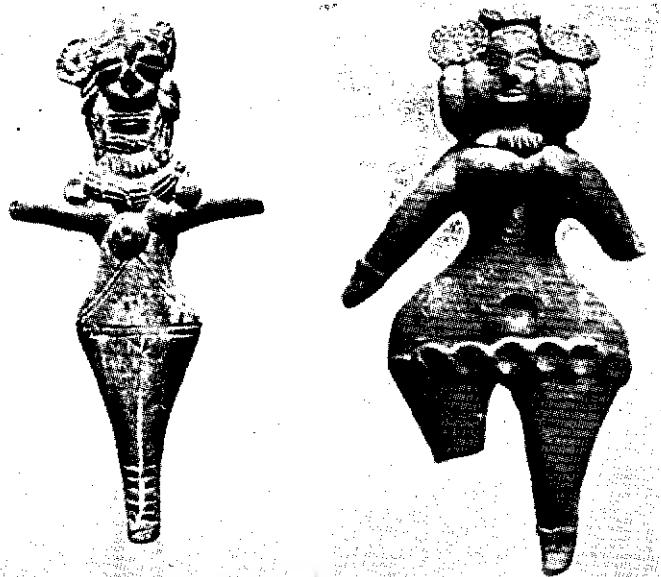

سومر هزاده سوم ق - م

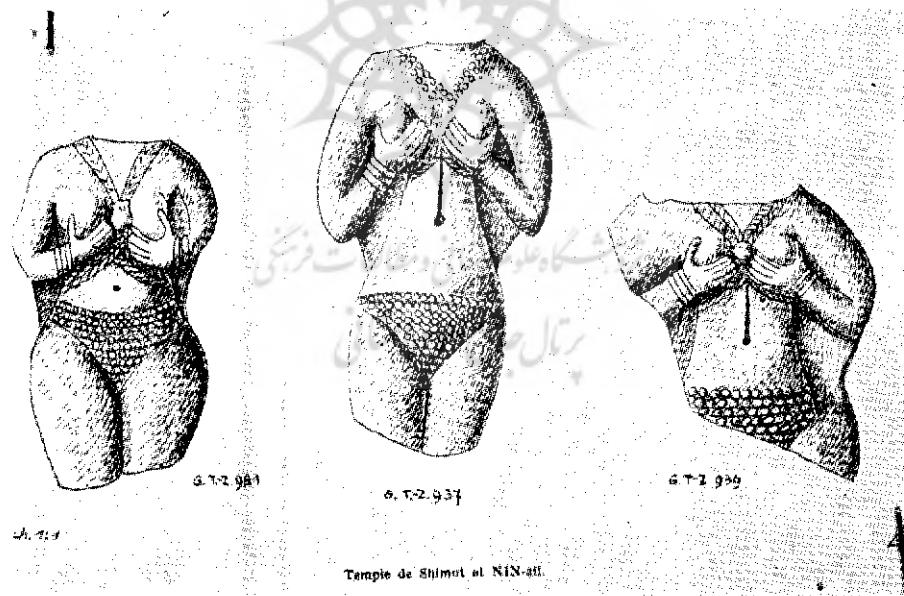
بين النهرين تمدن حلف نيمه اول
هزاره پنجم ق-م

شکل ۷

دو نمونه از تندیسه های یافت شده در هنر

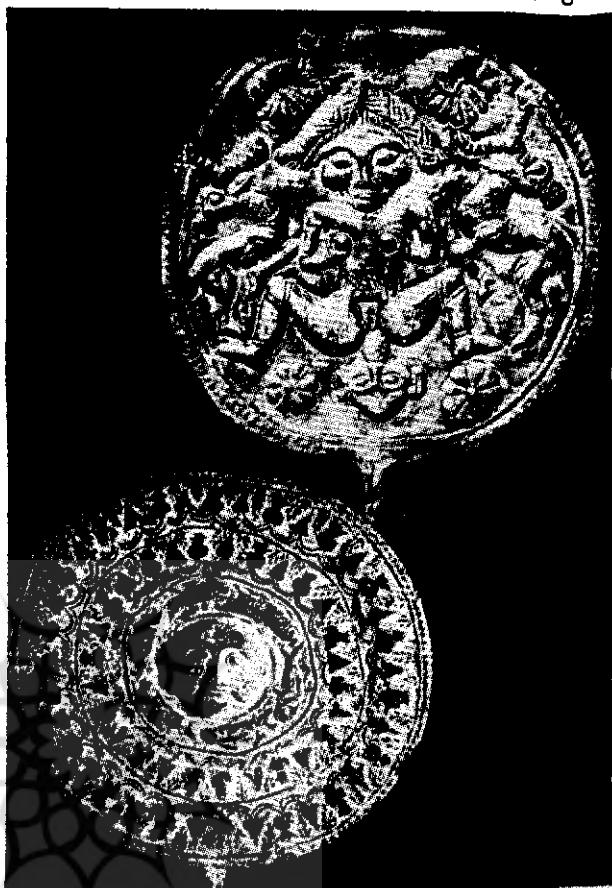
شکل ۷

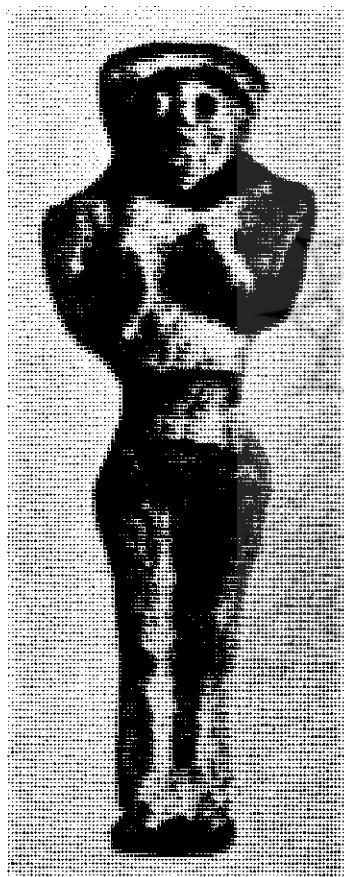
Tempio di Shilmat al NIN-ati

چغازنبیل ، معبد نین‌الی

شکل ۸

شکل ۹

تپه گیان

نقش بالا : الهه در حال زایمان (ارستان)

نقش پائین : تصویر الهه در پشت سنجاق

پرستان جامع علوم اسلام

شکل ۱۰

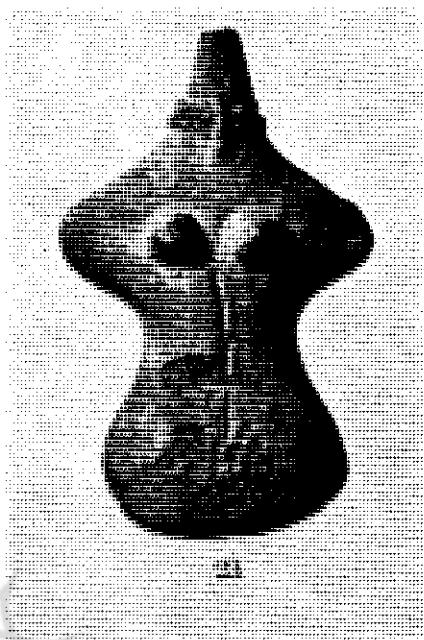
شکل ۱۱

مسجد سليمان (معبد بزرگ)

په چهارم
پروفسکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

شکل ۱۲

تل باکون

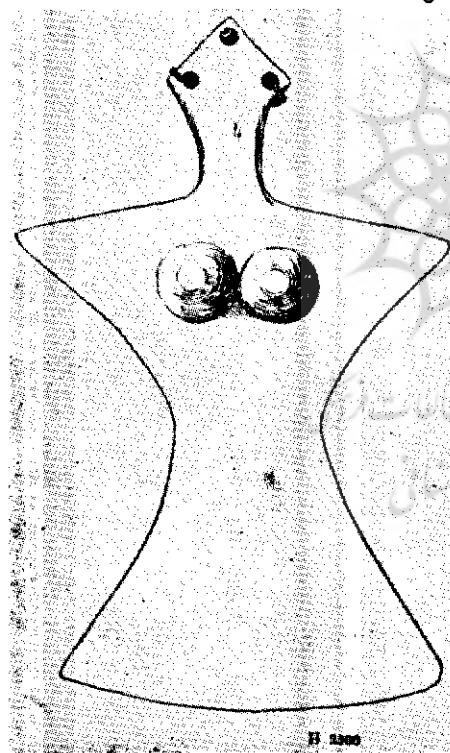

تپه یعنی

شکل ۱۴

شکل ۱۵

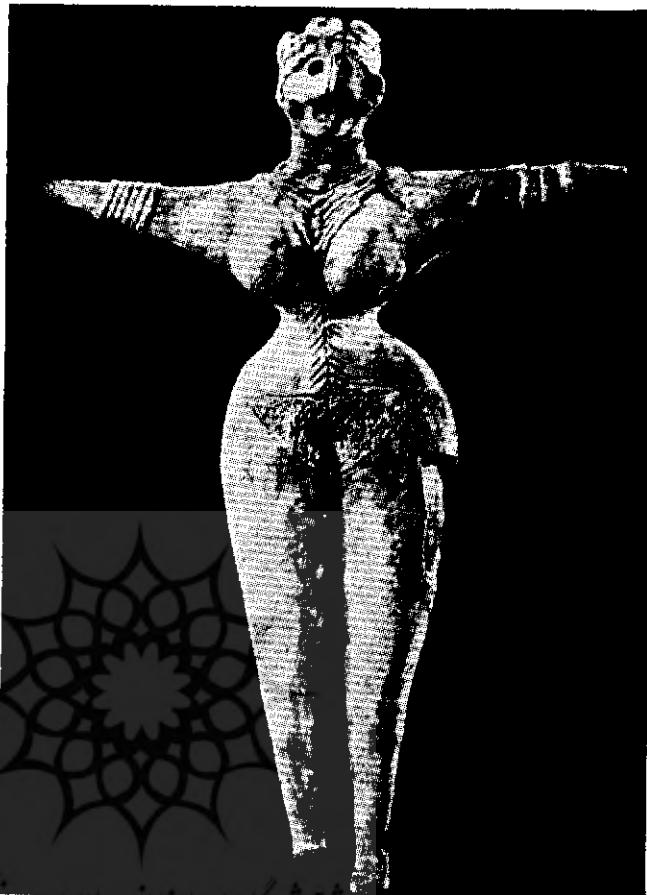

شهر سوخته : آثاری از تندیسه‌های

پژوهشگاه علوم انسانی و معرفتی
برگال جامع علوم انسانی

تپه حصار

شکل ۱۶

شکل ۱۷

Fig. 527

شاه تپه

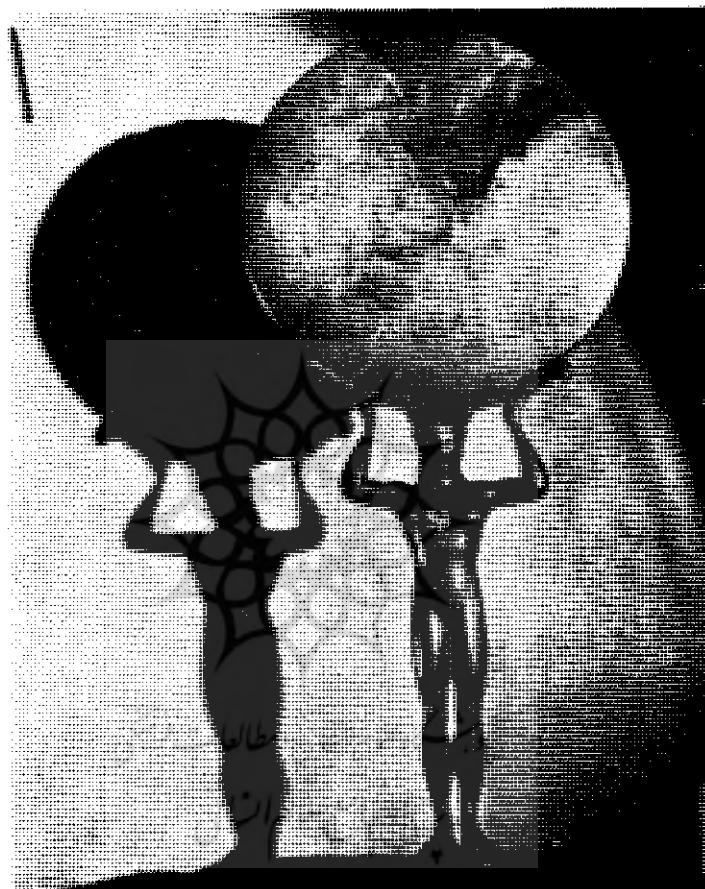
تودنگ تپه گاه سوم انسانی و مخارات سرخ
پرستال جامع علوم انسانی

شکل ۱۸

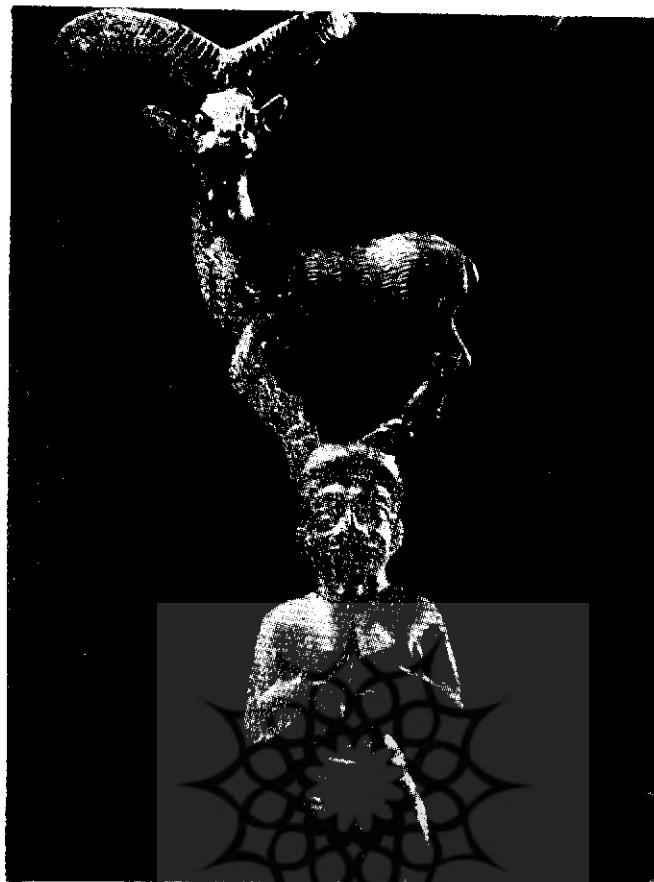
خوروین

شکل ۱۹

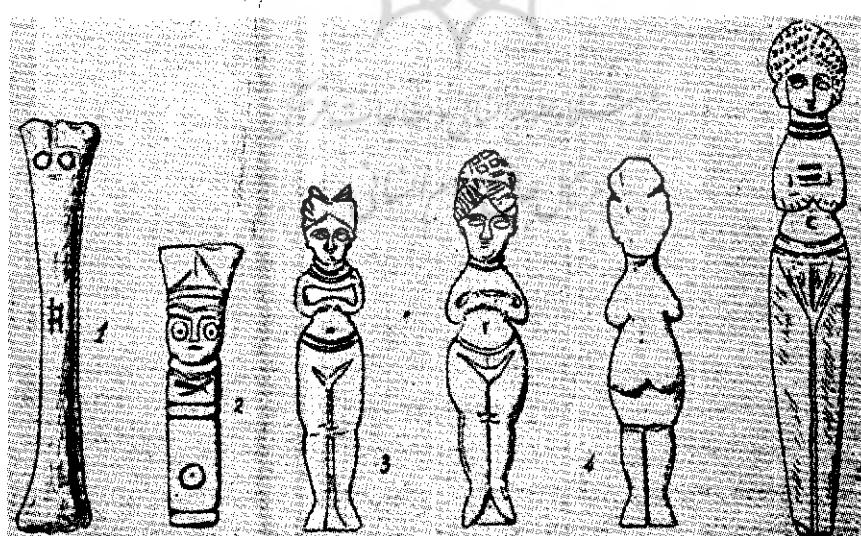

سکاهای آنوجا (استپ های شمالی دریای سیاه)
قرن پنجم ق - م

دانشگاه مدرسه علمیه اسلام

شکل ۲۰
لوستان

شکل ۲۱
دوره ساسانی (شوش)
(۳۷)